

БОЖЕСТВЕНОВОДИТЕЛСТВО И ЗАЩИТА ЧРЕЗ МОЛИТВА

Текст: Матей 6:13

Днес ще разглеждаме заключителната молба на Господната молитва: **„и не ни въвеждай в изкушение, но избави ни от лукавия“**. Като ни учеше да се молим по този начин, нашият Спасител и Господ ни предупреждаваше срещу самонадеяността и предоверяването. Той знаеше, че и най-верните Му последователи, и най-великите поданици на Царството имат нужда от божествена помощ и сила, за да преодолеят изкушенията и всяко зло. Той знаеше колко са силни уловките и примамките на лукавия; Той знаеше колко слаба е плътта, дори когато духът иска доброто; Той знаеше как дяволът е решен да провали и да унищожи вярващите чрез изкушенията.

И така, Той ни научи да се молим Бог да ни предпазва от пътя и да ни защитава от силата на изкушенията. Защото ние живеем в един свят, който е под влиянието и контрола на лукавия, в света на злите работници, в злия свят. Славословието ни дава непоклонима увереност, че Бог ще отговори на молитвата ни: **„защото царството е Твое, и силата и славата, до вековете. Амин“**. От века и до века, както и в настоящето, Бог е Царя на силата и славата.

МОЛИТВА ЗА ИЗБЯГВАНЕ И ПОБЕЖДАВАНЕ НА ИЗКУШЕНИЯТА

(Матей 6:13; 26:41; 1 Коринтяни 10:13; Яков 1:13-16; 1 Тимотей 6:9-11; Лука 22:31-33,46;
Евреи 2:18; 2 Петрово 2:9; Откровение 3:10; Евреи 4:14-16)

„...И не ни въвеждай в изкушение“. Тук се има предвид всякакво изкушение. То включва изпитания, трудни обстоятелства, както и насилствени нападения от Сатана. Бог не изкушава никого, но често, това, което Той позволява, се възприема като нещо, което Той е направил.

„Не ни въвеждай в изкушение“ означава да не допуска да бъдем изпитани повече отколкото е силата ни; да не допуска до нас непоносими изпитания, които могат да ни доведат до изкушението да съгрешим. Това означава да бди над нас и да ограничава изпитанията, бедствията и всичко друго, което изпитва нашата добродетелност. Да ни пази от изпитания, бедни и изкушения, които могат да ни отклонят от пътя.

За да ни бъде отговорено на тази молитва, трябва и ние, от своя страна, да положим всяко усилие, за да се пазим от изпитания. Ние трябва да бдим; трябва да пазим себе си. Трябва да се молим ревностно, търсейки Божията сила и защита. Ние не можем да се молим да нямаме изпитания, можем само да се молим да не бъдем повалени от изпитанията. Бог е любящ, верен Баща. Той няма да позволи да бъдем изпитани повече, отколкото ни е силата. Когато изпитанията и изкушенията дойдат, Той ще ни даде достатъчно сила, за да победим.

ЗАЩИТА ОТ ЗЛИЯ ДЕСПОТИЧЕН ИЗКУСИТЕЛ

(Матей 6:13; Псалми 121:7; Еремия 15:21; Йоан 17:15; Галатяни 1:4; Ефесяни 6:10-13; Евреи 2:14-15;
1 Йоан 5:18-19; 2 Тимотей 4:17-18; 1 Петрово 5:8-9)

„...но избави ни от лукавия“ – избави ни от лукавия и от всяко зло. Избави ни от Сатана, от неговата сила, от неговите примки, от неговите примамки, от злите му планове, от злите му служители и от злите му дела.

Сатана е баща на всяко зло и да бъдеш избавен от него, означава да си в безопасност. Молбата е молитва за освобождение от всяко зло във всичките му проявления – не само от греха, но също от всичките му последствия – напълно и завинаги.

За да принесем искрено тази молитва, ние от само себе си трябва да отхвърлим **„корена на всякакви злини“**, **„да се въздържаме от всяко зло“**, да внимаваме да не би да имаме **„нечестиво, невярващо сърце, което да отстъпи от живия Бог“** да бъдем **„очистени от лукава съвест“**, да се **„отвращаваме от злото“**, да се **„Отклоняваме от злото“** и да **„се пазим от злите работници“** (1 Тимотей 6:10; 1 Солунци 5:22; Евреи 3:12; 10:22; Римляни 12:9; Псалми 34:14; Филипяни 3:2). Ако наистина искаме да бъдем избавени и защитени от злото, ние няма да крием никакво зло в себе си.

Вярващите са уверени, че Бог ще ги избави от всяко зло, заради Неговата любов, заради Неговите обещания за спасение и заради молитвата на Христос за тях. Бог ще ни пази от злия, от злия свят и от всяко зло.

ПРЕВЪЗХОДСТВОТО НА ВЕЧНОСТТА И НЕГОВИЯ ВСЕОБХВАТЕН ТРИУМФ

(Матей 6:13; 1 Летописи 29:11; Псалми 10:16; 47:2,7-9; Псалми 145:10-13; Даниил 4:25,34-35; 1 Тимотей 1:17; 6:15-16; Откровение 5:13; 19:1,4; 1 Летописи 16:36; Псалми 72:18-19)

Господната молитва започва с Бог и завършва с Бог. Той е изявен като наш Бог, наш Баща, Чийто име трябва да бъде почитано, прославлено и превъзнасяно. Той е Цар, Чийто Царство ще владее вечно. Той е Господ, Чийто воля ще бъде вършена всеобхватно и винаги. Тук, в края на молитвата, Той е Превъзходният, Който притежава цялата власт, цялата сила и цялата слава на вечното Царство.

„Бог е вечен, независим и Самосъществуващ, Чийто цели и действия произлизат от Самия Него. Той е неограничен във власт; най-чистият; най-мощният и най-могъщият; безкрайно доброжелателен и благосклонен, истинен и свят, Който е създал и поддържа всичко с могъщата си сила; безкрайно щастлив, безкрайно съвършен и винаги вседостатъчен; неограничен в Своята необятност и неописуем в Своята същност; познат напълно единствено на Себе Си. Той е необятен в мъдростта си; Той не може да сгреша или да бъде излъган и в безкрайната Си доброта. Той не може да направи нищо, освен онова, което е праведно, правилно и добро за вечността“, Адам Кларк.

Този Бог е нашият Баща и към Него е нашата молитва.